

sig til det Brug, der gøres af dem, ændrede saaledes, at de kan gøre Tjeneste paa anden Maade.

Jeg skal endnu kun omtale en lille Sag. Den drejer sig om det saakaldte Isgratiale eller, som det hedder paa Finansloven: Gratiale for vel udført Vintertjeneste for Skibspersonalet. Jeg kunde selvfølgelig ønske, at dette Gratiale blev afløst af Kilometerpenge og Natpenge til Skibspersonalet i Lighed med, hvad Tog- og andet Personale faar, men det lader sig neppe gøre, i alt Fald skulde der en Ændring af den gældende Lønningslov til, og det nytter jo ikke at tænke derpaa. Som Gratialet uddeles for Tiden, ser det nærmest ud til, at det sker uden Spor af Plan eller Princip. Jeg har for mig liggende ikke saa ganske faa Eksempler, der kunde vise det, men jeg skal ikke trætte Tinget med at oplæse dem. Man faar nærmest den Opfattelse, at de overordnede stikker en Drikkeskilling til dem, som de nu synes skal have den, og saa forbi-gaar man ganske roligt de andre. Jeg vil opfordre den højtærede Minister til at lade udarbejde bestemte Regler for Fordelingen af dette Gratiale for vel udført Vintertjeneste og lade det komme til Personalets Kundskab, efter hvilke Regler, Planer og Principper det fordeles, saaledes at hver enkelt Mand kan være klar over, hvorvidt han har Ret dertil, og hvor meget han i bekræftende Fald kan komme til at nyde af den Sum, der er Tale om. Jeg har ogsaa en Del Eksempler paa, hvorledes man for-deler Mandskabet til Fordel for Officererne; denne Sag skal jeg imidlertid heller ikke komme ind paa; men heldigt vilde det ganske sikkert være, om der kunde tilveje-bringes saadanne bestemte Regler, at hver enkelt ansat indenfor Skibsafdelingen vidste, hvad han havde Krav paa som Gratiale for vel udført Vintertjeneste.

J. H. Jensen: Jeg har ikke særlige lokale Spørgsmaal at omtale i Aar; det eneste skulde være Spørgsmaalet om den Tørvefabrik, der er Tale om at oprette, idet som bekendt hele den lille Vildmose ligger i min Valgkreds, og en hel Del Tønder Land af denne er taget paa Haanden. Jeg indrømmer, at der kan være Grund til at over-veje de Forhold, som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) omtalte før, men det har staaet for mig som saare vanskeligt at lov-give paa dette Omraade, for det er jo umuligt for Staten at tage Bestemmelser om, hvor dybt der maa graves Tørv, eller hvorledes hver Ejer maa behandle sin Jord. Om der kan trækkes Grænser med Hensyn

til Tørvefabrikationen — og især overfor det fremmede Selskab maa man tage Hensyn hertil —, ved jeg ikke, men det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som det nok er værd for Lovgivningsmagten at tage under Overvejelse, for sikkert er det, at hvor det drejer sig om et halvt hundrede Tusinde Tdr. Land har det Betydning, om de øde-lægges fuldstændigt eller behandles saaledes, at Jorden bagefter bliver frugtbart Ager-land.

Med Hensyn til lokale Spørgsmaal har jeg, som sagt, ikke andet paa Hjerte, men der er andre Sager, som jeg har lovet at fremdrage, og da særlig nogle militære Spørgsmaal. Jeg ønsker ikke at omtale de militære Budgetter, de er store, og jeg beklager det. (Afbrydelse) Ja, det gør jeg, men jeg er nødt til at indrømme — de Herrer skulde blive og høre, hvad jeg har at sige —, at naar et Ministerium skal følge Militærlovenes Bogstav og Aand, vilde ogsaa et socialdemokratisk Mini-sterium være nødt til at forelægge et Militærbudget af omtrent samme Be-skaffenhed; der vilde ikke kunne blive ret megen Forandring deri, saa i den Henseende staaer jo vi som de, der bærer Ansvar, hvis Budgettet er for stort. Jeg har ikke sagt, at dette er Tilfældet, men jeg beklager, at saa mange Penge skal bruges til disse Formaal. Naar det nu imidlertid er saaledes, at vi bruger store Summer paa det militære Omraade, fordi vi i sin Tid mente, at vi ikke kunde faa Militæruddgifterne bragt længere ned — jeg indrømmer, at jeg endnu nærer den samme Anskuelse —, og at som Følge heraf en stor Del af vort unge Mandskab skal ind og aftjene Værnepligten, synes jeg, det maa være alles Opgave at gøre Soldatertjenesten saa human og god for de unge Mennesker som muligt. Jeg tror ogsaa, at vi er stærkt paa Veje hertil, jeg tror, der er sket store Fremskridt i den Retning i de senere Aar. Men des-uagtet staaer det for mig, som om der alligevel i den senere Tid er foregaaet visse Ting, som der er Grund til at omtale og paatale. Jeg har lagt Mærke til, og det er der mange foruden mig; der har gjort, at der under Indkaldelserne i Efter-aaret er et ualmindelig stort Antal Sol-dater, der er blevet straffet. Der gik næsten ikke en Dag, uden at man, saa snart man tog et Blad, uanset af hvilken politisk Farve, i Haanden, læste om mili-tære Straffe eller om, at Soldaterne var blevet hjemsendte, men saa og saa mange var blevet holdte tilbage, fordi de skulde